

Azərbaycan Respublikasının
Medianın İnkışafı Agentliyi

Azərbaycanlıq ideyasının təbliği

Faiq Ələkbərli
dosent, fəlsəfə üzrə
fəlsəfə doktoru

VI Yazı

*Yusif Ziya Talibzadənin (1877-1923) İslama və Türkliyə bağlılığı
nəsasında ilk növbədə, Qacarlar
da ingilis himayəsindəki irançların
farslaşdırma, Quzey Azərbaycanda
Çarlıq ideoloqlarının ruslaşdırma
siyaseti olmuşdur. 1 O, farslaşdırma
və ruslaşdırma qarşı da islamçı-
lıq və türkçülük ideyalarından
çıxış etmişdir. Talibzadənin XX əsrin
əvvəllerində qələmə aldığı əsərlə-
rində ("Həqiqəti-islam", "Təslümüş-
şəriə", "İslam tarixi", "Müəllimi-səri-
ə", "İslam və məzhəb" və b.) daha
çoq islam fəlsəfəsi əsas yer tutmuş-
dur. İlk dövrlerdə milli məsələyə de-
dini nöqtəyə-nəzərdən yanaşan, 2
Talibzadəyə görə, İslam dini millət-
lərin təşəkkülü və inkışafının əsa-
sında dayanmışdır. Onun fikrincə,
Allahını tanıyan fərd millətini, milli
birliyin də dərk etmiş olur. "Xuda-
vəndi aləming məxluqatı xəlq et-
mekdə əsl məqsədi xəlayiqi təşkil
etməkdirdi. Bu səbəbdəndir ki, Xu-
davəndi aləm əsl fitrə insaniyyəni
ürumaya bir təriq-i-müstəqim üzrə
xəlq edibdir". 3 Ümumiyyətlə, o, mə-
qalalarında, bir müsəlman kimi
idealit mövqədə durub, materializm
daim tənqid etmişdi: "Idealizm
və materializm bir-birini istisna
edən cərayanlardır; agər birinci
mənəvi aləmlə bağlıdırsa, ikinci
isa maddi aləmlə bağlıdır. Biz həm-
çinin görürük ki, həyat uğrunda mü-
barizə aparan bəşəriyyət maddiliyə
əməl etməkdə, materializmdən xilas
ola bilmez! Idealizmi dərk edə bil-
mək üçün materializmi kənara at-
maq gərəkdir".*

Talibzadəyə görə, İslam aləminin mənəvi-ideoloji vəziyyəti Qərbi millətlərinin bir xeyli düşündürməkdədir. Çünkü Qərbi millətlərinin mülahizəsinə görə, müsəlmanlar Quran-şerifə uyğun yaşamağa qeyrət etdikcə islam aləmi qüvvədən fələ qıxmalaq onlar üçün təhlükeli bir üfüq açılacaqdır. O, yazardı: "Ancaq miləli-qərbiyyə burasını düşünmüyorlar ki, Quranı-şerif və dini-islamın məsleki nəinki islama məzəhibi-müxtəlifə zührurina müsaida vermiyor, bəlkə ümumi-müvhəhid olan ədyan ilə qayet ehtiramkirənə və sülhərvərənə rəftarə və ümde məhəbbəti-bəşəriyyəti tövsiyə etməklə cameyyəti-bəşəriyyəye bir vəsile fərəz oluna bilər. Əcəba, hissibəşəriyyələri olan əqdam milləti islamda ruhaniyyət və ümumi-bəşəriyyətə bir məhəbbət təriqilə xütbə əndəzə-ittihad və tərəqqi olmalarına nə məqsəd üzrə müməkinət göstərmek istiyorlarmış? Cameyyəti-islamıyyə hənuz müsəlmanların xatirlərinə xütr etməmiş, bu sözləri biz başqa millətlərin ağızından eşidiyorum. Bir çox vəqtlər xəyalətə məcbur

roppalıların rəqabətinə tarix səhifələri dəxi şahid ola bilir".

Onun fikrincə, müsəlmanların pərişan olmalarının səbəbkarı islam, Quran və Peyğəmber (s) deyil, yalançı ruhanilər, despotik hökmardarlar, dağıcı məzhebələrdir. Bu anlamda Talibzadənin həmin dövrde "Irşad" qəzeti ndən nəşr olmuş "Hürriyəti-dəyanət cavab", ya da "Axund Yusifzadə ilə müsəhibə" başlıqlı məqaləsi də diqqət çəkir. Həmin məqaləsində Talibzadə yazırı ki, məzhebələrə intirə-qalar, xüsusən müsəlmanların sünni və şia deyə, iki yere parçalanması, ikiüzü ruhanilərin əməlləri və sair problemlər dinin əsaslarını sarsıdır: "Aya bu ixtilaflan onların məqsədləri nədir? Məgər Allah-təala onlara ixtilafı emr edibdir ki, onlar Allahamı itaət edirlər? Yainki Allah-təala bu ixtilaflardan nəhi edib. Onlar Allaha üşyanmı edirlər? Ya ki, Allah dini naqis göndərib, onlar təkmil etmək istəyirlər. Yainki ehkamda Allah ilə şərik olub, bunlar hər nə desələr Allah da

gerek razımı olsun? Ya Allah-təala dini tamam göndərib, Rəsuli-Kərim həzrətləri xəlayiqə təbliğ etməyibdir?".

Talibzadə İslam dünyasının inkişafını "İslam birliliyi"nin təməli saydı. Osmanlı imperiyasında görəməsdü. Xüsusilə, 1910-1918-ci illərdə Osmanlı ordusunun tərkibində əvvəlcə Balkan, daha sonra 1-ci Dünya mühəribəsində iştirak etməsi, onun "İslam birliliyi" inancını daha da gücləndirmişdir. 1918-ci ildə Azərbaycan Cümhuriyyətinin hərbi yardım çağrısına uyğun olaraq, Nuru paşanın başçılığı ilə Vətənimizə göndərilən Qafqaz-İslam ordusunun tərkibində yer alan Ta-

sar vəzifəsində çalışıb. Ancaq bolşeviklərlə birgə işləməyi hezəm edə bilməyən Talibzadə çox keçmir ki, Quzey Azərbaycanı tərk edərək "İslam birliliyi" inancı ilə, Türküstan da Ənvər paşanın başçılığı ilə bolşevizmə qarşı aparılan "basmaçılar" hərəkatına qoşulmuşdur.

Türk dünyasının tanınmış aydınları Zeki Vəlidi Toğan "Xatirələri"nde Talibzadəni "azerbaycanlı panislamist və pantürkist" kimi dəyrəldirmiş, eyni zamanda onun bir fikir adamı və din xadimi olduğunu söylemişdir: "Axund Yusif Talibzadə Azərbaycanın fikir həyatında müüm yer alan mütəfəkkir və yazarı. Onun türkçə əsərləri və liberal

"Məktubati-Şeyda bəy Şirvani", "Allah xofu" və s.) yazmış Qənizadə, burada da ilk növbədə, yeni tipi məktəblərdən və həmin məktəblərdə dərs deyən müəllimlərin milli ruhlarından bəhs etmişdir. Ona görə, xurafat və mövhümətdən, cahillik və nadanlılıqdan qurtulmağın ilk yolu məktəblərin yaranmasından və həmin məktəbdə millətin övladlarına bilik vermək istəyən müəllimlərin olmasına başlayır. Onun fikrincə, müəllim millətin cəhaletindən qurtarmaq üçün hər şeyi gözə almmalıdır: "Millətin cəhaletindən həzər edən müəllim öz balasına nifrin edən ata kibidir. Hünerli ustاد xəm dəmirdən səbirə misri qılınc yapa

Milli-demokratik ideya cərəyanı: Türkçülük/azərbaycanlıq, çağdaşlıq və islamçılıq

olvoruz ki, aya camieiyyi-islamıyyə nə deməkdir? Bu sözler nərədən zühr etmiş? Ve nərədə cameyyət zühura gəlmış? Çox bir fikirlərdən sonra düşünürüz ki, Avropa mütəmmən islam qarşı etdikləri hərəkatlarını hiss edib və geləcəkda milləti-islam kəndlərinin mühafizəsi üçün camieiyyi-islamıyyə təşkilinə məcbur olacaqdırlar deyib xəyalətə qərəb olmuşlar. Fəqət islam milləti arasında bunca zühura gəlmış məzahib və fırqələrin vücudi ilə bu fikirləri avropalıların kəndi xəyalatına münhəsir etmək lazım gəliyir. İstə cameyyi-islamıyyə vücud bulursa avropalılar özləri təşkil etmişlər deyəkdir. Əsrlərdən bəri islam ilə av-

libzadə "İslam birliliyi"nin tərəfdarı kimi hesab edirdi ki, Azərbaycan Osmanlı dövləti ilə birləşməlidir. Bu məsələ ilə bağlı Talibzadənin tədqiqatçılarından M.Əsəddi yazır: "Heç şübhəsiz ittihadçı və panislamizm qatı tərəfdarı olan Yusif Ziya birbaşa olmasa da, sonuc etibarilə Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətini istiqətlə ideyalarına həmrəy olmamışdır. O da dövrün bir çox böyük türk mütəfəkkirleri kimi, Azərbaycanın qurtuluşunu ən yaxşı haldə Osmanlı hüdudlarına qatılmaqda görürdü".

Ancaq bəzi hallarda Talibzadənin Azərbaycan Cümhuriyyətinin müstəqil varlığını müdafiə etdiyi

fikirləri ehtiva edən qısa Quran təfəsiri vardıq. O kelmənin tam manası ilə bir panislamist və pantürkist id".

İslamçılığa və Türkçülüyə özü-nəməxsus münasibəti ilə seçilən Sultan Məcid Qənizadə (1866-1937) hələ, 1880-ci illərin sonlarından Azərbaycan türklerinin maariflənməsi uğrunda mübahizəyə başlamış. Həbib bəy Mahmudbəyovla birlilikdə, Bakıda "Rus-Tatar məktəbi" adlı yeni tipli ibtidai məktəbin əsasını qoymuşdur. İlə dövrədə Qənizadə də bir maarifçi kimi daha çox cəmiyyətin savad-

bilərsə, yaxşı müəllim kəctəb millətdən xoşxəlaq cəmiyyət hazırlaya bilər".

Müəllimin çox ağır məsuliyyət daşıdığını deyən Qənizadə, hətta müəllimliyi həccə getmək istəyən müsəlmanın vəzifəsindən də ağır vəzifə hesab etmişdir. Onun fikrin-

Ancaq bəzi hallarda Talibzadənin Azərbaycan Cümhuriyyətinin müstəqil varlığını müdafiə etdiyi

də görürük. Belə ki, 1919-cu ildə "Azərbaycan" qəzetində nəşr olunan "Cəmiyyəti əqyam" məqaləsində Talibzadə üzünü Versal sülh konfransının rəhbərlərinə tutaraq, Azərbaycan xalqının müstəqil yaşamağa haqqı olmasından bəhs etmişdir: "Hər kəs bu sülhün nəticəsində həqqini istər və ümum millətləri məsud görmək arzu edər. Bilkassə bu xüsusda vəzifədar olub böylə bir mühüm vəzifə və məsuliyyəti dərk etməkdə olan cəmiyyəti əqyam bunu hər kəsənən dəha ziyadə düşünməyə məcburdur. Cəbr və ilhaq, istila və nifaq dövrü keçmişdir, əski dönyaya təzə ruh vermek və təzə dönyanın ehtiyacına riayət etmək üçün ruh milliləri tətmim və milliyətlərin məsud yaşamlarını təmin etmək lazımdır"

ce, xüsuslə dövründə müəllim çox məsuliyyəti bir vəzifə daşıyır: "Müəllimliyə təklif olan şəxs həcc və zəkatı müstəti olmadıqda "kimləri öyrətdin və nə öyrətdin?" sorulub baxxast (tələb) olacaqdır. İnsanın müəllimlik təklifi ağır təklifdirse, müəllimlik şəni həm uca şəndir. Müəllimlik hər bir əsrdə ağır olub-sa, bu əsrimizdə dəha ağıraqdır! Əsrimiz bir əsrdir ki, gündüzələr qiraət, gecələr kitabət müəllimlər üçün din borcudur".

Azərbaycan Respublikasının Medianın İnkışafı Agentliyinin maliyyə dəstəyi ilə çap olunur

de görürük. Belə ki, 1919-cu ildə "Azərbaycan" qəzetində nəşr olunan "Cəmiyyəti əqyam" məqaləsində Talibzadə üzünü Versal sülh konfransının rəhbərlərinə tutaraq, Azərbaycan xalqının müstəqil yaşamağa haqqı olmasından bəhs etmişdir: "Hər kəs bu sülhün nəticəsində həqqini istər və ümum millətləri məsud görmək arzu edər. Bilkassə bu xüsusda vəzifədar olub böylə bir mühüm vəzifə və məsuliyyəti dərk etməkdə olan cəmiyyəti əqyam bunu hər kəsənən dəha ziyadə düşünməyə məcburdur. Cəbr və ilhaq, istila və nifaq dövrü keçmişdir, əski dönyaya təzə ruh vermek və təzə dönyanın ehtiyacına riayət etmək üçün ruh milliləri tətmim və milliyətlərin məsud yaşamlarını təmin etmək lazımdır".

Onun fikrincə, artıq mədəniyyət əsrasında Sədinin, Hafızın qəzəliyyət yolu ilə getmək, zülf və şövqə mədhiyyələr oxumaq deyil, dünyəvi elmlərə meyil etmək, cəmiyyəti maarifləndirəcək əsərlər yazmaq lazımdır. Bu yolda bir sıra əsərlər